

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

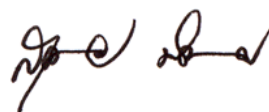

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

คำนำ

มหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพใหม่ โดยใช้ตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้กับทุกมหาวิทยาลัย และให้ทุกมหาวิทยาลัยดำเนินการตามตัวบ่งชี้ดังกล่าว และมหาวิทยาลัยประกาศนโยบายให้ทุกหน่วยงานทำการประกันคุณภาพภายในของหน่วยงานตามตัวบ่งชี้ดังกล่าว

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานขึ้นอันประกอบด้วยข้อมูล ภาพรวมของสำนักวิชา การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชาที่มีองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและตัวบ่งชี้จำนวน 44 ตัวบ่งชี้ ที่ครอบคลุมทุกมาตรฐานการศึกษา ครอบคลุมมิติการบริหารจัดการ(BSC) สำนักวิชาจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานตามแนวทางที่มหาวิทยาลัยและ สกอ. กำหนด

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเวทย์ นิงสานนท์)
คณบดีสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	
บทที่ 1 ภาพรวมของสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	
1. ประวัติความเป็นมา	1
2. หน่วยงาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนา	2
3. โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน	3
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	
1. กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชา	4
2. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	10

บทที่ 1

ภาพรวมของสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

1. ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2533 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งที่จะสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ เน้นจัดการศึกษาระดับสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สอดคล้องความต้องการผลิตทางด้านกำลังคนที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีของประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้นพันธกิจพิเศษอีกอย่างหนึ่งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีตั้งเป้าไว้ คือการถ่ายทอดและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เหมาะสม รวมทั้งการวิจัยค้นคว้าและพัฒนาเพิ่มมากขึ้น โดยไม่เพียงแต่การพัฒนาระดับท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งเน้นการพึ่งพาตนเองทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรจัดตั้งขึ้นในปี 2536 เพื่อให้การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตรโดยเน้นการพัฒนาด้านการเกษตรอุตสาหกรรม ในแผนที่วางไว้คือการมุ่งไปสู่การเกษตรแบบ Precision agriculture ที่จะนำไปสู่การผลิตในระดับอุตสาหกรรมที่เน้นการตรวจวัดและวิเคราะห์กระบวนการผลิตอย่างละเอียด เพื่อการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ด้วยต้นทุนที่ต่ำที่สุด

ด้วยเป้าหมายที่ตั้งไว้ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร จึงจัดหลักสูตรของสำนักวิชาเน้นหนักในสองด้านคือ เน้นความสำคัญด้านวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน อาทิ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์และด้านวิทยาศาสตร์ทันสมัยและเน้นให้บัณฑิตได้มีความรู้และความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ไม่ใช่เพียงแค่เป็นพนักงานเหมือนในอดีต สิ่งที่เน้นข้างต้นจะเป็นแนวทางให้บัณฑิตประสบความสำเร็จในชีวิตและสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติต่อไป

2. ปณิธาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนา

• ปณิธาน

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มุ่งมั่นเป็นเลิศทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร โดยเน้นการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคม และประเทศชาติ

• วิสัยทัศน์

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร ให้มีภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิปัญญา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- **ภารกิจ**

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรมีภารกิจหลัก 5 ประการ ดังนี้

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ
2. วิจัยและค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์จรรยาบรรณความก้าวหน้าทางวิชาการ และการนำผลการวิจัยและพัฒนาไปใช้ในการพัฒนาประเทศ
3. ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้ประเทศไทยพึ่งพา ตนเองทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาได้มากขึ้น
4. ให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน
5. ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติและของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- **ยุทธศาสตร์การพัฒนา**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีแผนพัฒนา ระยะที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554 สำนักวิชาซึ่งเป็นหน่วยงานย่อยของมหาวิทยาลัย จึงใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเดียวกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมียุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่

1. ขยายตัวอย่างระมัดระวัง โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินการในส่วนที่มหาวิทยาลัยสามารถทำได้ที่ดีที่สุดก่อน หรือเป็นส่วนที่หน่วยงานอื่นไม่สามารถทำได้หรือทำได้ไม่เพียงพอ และมีความต้องการสูงในช่วง พ.ศ. 2550 - 2554
2. ระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มหาวิทยาลัยมีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกภารกิจรวมทั้งการสรรหาเพิ่มเติมให้เพียงพอ
3. สร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันในด้านการสอน การวิจัย การสร้างนวัตกรรมและองค์ประกอบคุณภาพ โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้การกระทำภารกิจทุกด้านเกิดความเป็นเลิศและแข่งขันได้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
4. รักษาจุดแข็ง ข้อดีที่มีอยู่ และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บริหารจัดการด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ เพื่อเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
5. สร้างความเข้มแข็งให้กับมหาวิทยาลัยเพื่อการพึ่งพาตนเอง โดยพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการด้านต่าง ๆ สร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการวิจัย สนับสนุนการสร้างและจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และเป็นที่ยึดทางวิชาการของท้องถิ่น และชุมชน โดยการขยายการให้บริการวิชาการในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน

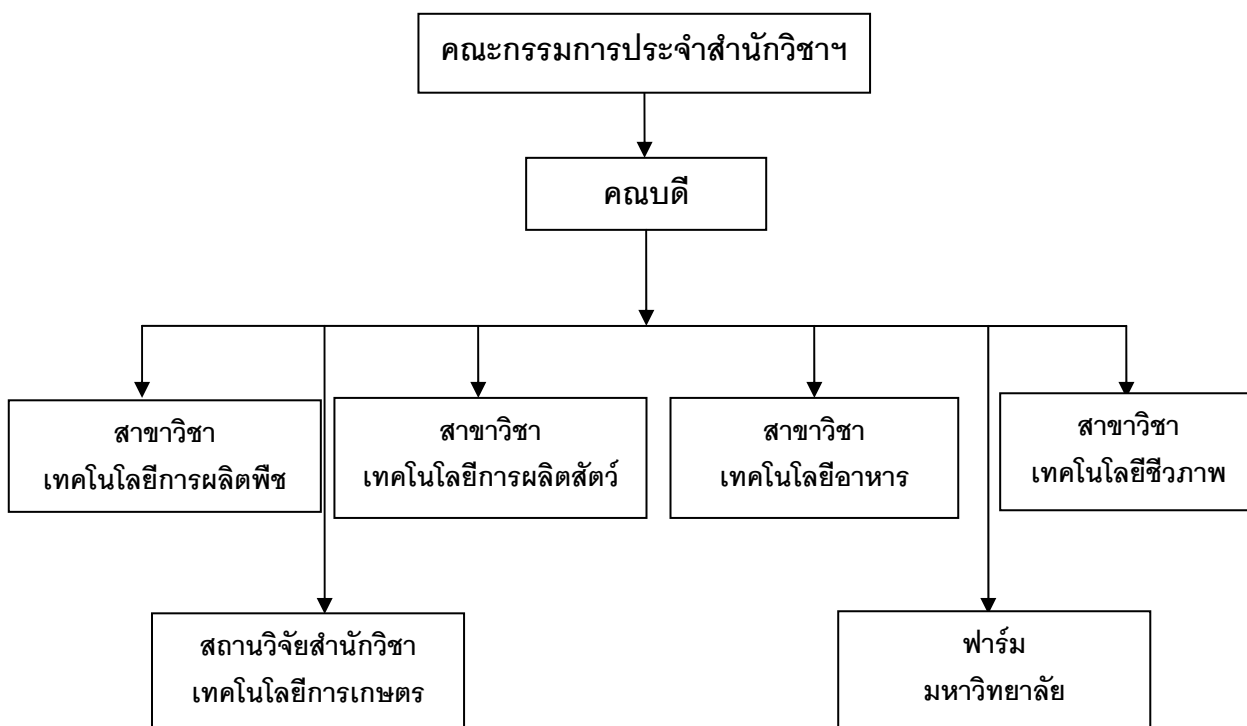
- **การจัดการศึกษา**

มหาวิทยาลัยใช้ระบบหน่วยกิตในการจัดรายวิชาในหลักสูตรการศึกษา และได้เปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ โดยใช้ระบบไตรภาค ปีการศึกษาหนึ่ง ๆ แบ่งเป็น 3 ภาคการศึกษา ๆ ละ 13 สัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อใช้เวลาเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้สามารถจัดสหกิจศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรี ที่ให้นักศึกษาใช้เวลาปฏิบัติงานในสถานประกอบการได้เต็มที่ และมีเวลาว่างที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

- **โครงสร้างองค์กรและการบริหารงาน**

สำนักวิชามีคณบดีเป็นผู้บริหารสูงสุด มีคณะกรรมการประจำสำนักวิชาทำหน้าที่พิจารณาดำเนินการด้านบริหาร และวิชาการของสำนักวิชา และมีการบริหารจัดการที่ใช้ระบบบริหารแบบ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” ประกอบด้วย สำนักงานคณบดี ทำหน้าที่ให้บริการด้านการธุรการของสำนักวิชา มีสาขาวิชา 4 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ และสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร ทำหน้าที่ เพื่อบริหารจัดการด้านวิชาการและการผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา มีสถานวิจัยเพื่อประสานงานการวิจัยของสำนักวิชา และมีฟาร์มมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยวิสาหกิจโดยเป็นหน่วยงานจัดหารายได้และดำเนินการเชิงธุรกิจหรือแบบพึ่งตนเอง และมีหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอนของสำนักวิชาด้วย ดังมีโครงสร้างการจัดองค์กรของสำนักวิชา ดังนี้

โครงสร้างองค์กร

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกระบวนการจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐาน ซึ่งกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักวิชาได้ยึดนโยบายและแนวปฏิบัติตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีการแต่งตั้งคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาประจำสำนักวิชา ทำหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนี้เป็นการเฉพาะ โดยคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาประจำสำนักวิชาประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.สพ. ดร.บัญญัติ ลิขิตเดชาโรจน์ ประธานคณะทำงาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารีนา เกตุทัต-คาร์นส์ คณะทำงาน
3. อาจารย์ ดร.สมร พรชื่นชูวงศ์ คณะทำงาน
4. อาจารย์ ดร.รัชฎาพร อุ่นศิริไธย์ คณะทำงาน
5. อาจารย์ ดร.จิตติพร มะชิโกวา คณะทำงาน
6. นายบุญช่วย บุญมี คณะทำงาน
7. หัวหน้าฝ่ายบริการการเรียนการสอนและวิจัย คณะทำงาน
8. หัวหน้าสำนักงานคณบดี เลขานุการคณะทำงาน

กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักวิชา

1. จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาของ สกอ. ที่มีหลักการสำคัญคือ
 1. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546
 2. เป็นตัวบ่งชี้ที่ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
 3. เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการจะกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีพร้อมทั้งเสนอแนะตัวอย่างแนวทางการพัฒนาไว้ด้วย

4. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้าน นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การ เรียนรู้และนวัตกรรม

5. กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 3 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 3 โดยมีความหมายดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดบางส่วนและต่ำกว่า มาตรฐานที่ควรจะเป็น หรือผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น

คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระดับที่ยอมรับได้ และใกล้เคียงกับมาตรฐาน หรือมีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดครบถ้วนเป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนด หรือมีผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

ในกรณีที่ยังไม่มีผลการดำเนินการ หรือไม่มีผลการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน ไม่ถึงเกณฑ์การประเมินคะแนน 1 ให้ถือว่าได้ **คะแนน 0**

ในปีการศึกษา 2550 สำนักวิชาได้ใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้ของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ผนวกรวมตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย 4 ตัวบ่งชี้ รวมองค์ประกอบคุณภาพทั้งหมด 9 ด้าน 44 ตัวบ่งชี้ โดยสรุปดังนี้

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมี กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและ มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการ ดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของ การปฏิบัติงานที่กำหนด	ผลผลิต	
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหาร หลักสูตร	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ	ปัจจัยนำเข้า	

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	หมายเหตุ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่อ อาจารย์ประจำ	ปัจจัยนำเข้า	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์	ปัจจัยนำเข้า	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำ ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับ เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่ สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับ การประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะ และวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมใน ระดับชาติหรือนานาชาติ	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์	ปัจจัยนำเข้า	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.14 ร้อยละการพึงสถานภาพของนักศึกษาต่อรุ่น ก. ระดับปริญญาตรี ข. ระดับบัณฑิตศึกษา	ผลผลิต	ตัวบ่งชี้ของ มทส
ตัวบ่งชี้ที่ 2.15 ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จ การศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น	ผลผลิต	ตัวบ่งชี้ของ มทส
ตัวบ่งชี้ที่ 2.16 คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา	ผลผลิต	ตัวบ่งชี้ของ มทส

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	หมายเหตุ
ก. ระดับปริญญาตรี ข. ระดับบัณฑิตศึกษา		
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา		
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	กระบวนการ	
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	ปัจจัยนำเข้า	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ยอมรับได้ในศาสตร์นั้น ๆ และมี peer review ต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ	ผลผลิต	ตัวบ่งชี้ของมทส
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม		
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพใน	ปัจจัยนำเข้า	

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	หมายเหตุ
ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ		
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ผลผลิต	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	กระบวนการ	
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ		
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 คณะกรรมการประจำสำนักวิชาใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ ในระดับสากล	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสำนักวิชา	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย	ปัจจัยนำเข้า	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสำนักวิชา	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ	ผลผลิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล	ผลผลิต	

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และ งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2	มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบัน ร่วมกัน	กระบวนการ	
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา	กระบวนการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3	ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน	ผลผลิต	

2. คณะทำงานเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ของหน่วยงานจากสาขาวิชาสำหรับจัดทำ รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน
3. การเขียนรายงาน ประกอบด้วยข้อมูล
 - 3.1 ภาพรวมของหน่วยงาน
 - 3.2 ผลการดำเนินงานและการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้
 - 3.3 สรุปจุดเด่น - แนวทางการเสริมจุดเด่น และจุดด้อย – ข้อเสนอแนะแนวทางการ พัฒนาตามตัวบ่งชี้ โดยอาจเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้จากการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในหน่วยงานมาประกอบด้วย
 - 3.4 ข้อมูลอ้างอิงต้องการนำเสนอประกอบการรายงาน (ภาคผนวก)
4. การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ทำให้หน่วยงานได้ทราบถึงสถานะของ ตนเองว่ามีจุดเด่น - จุดด้อย อย่างไรบ้าง และนำผลที่ได้ไปพัฒนาประสิทธิภาพการ ดำเนินงานของหน่วยงานต่อไป
5. หน่วยงานส่งรายงานการประเมินตนเองให้ฝ่ายวิชาการเพื่อจัดทำรายงานในภาพรวม ระดับมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ประชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

สำนักศึกษามีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งสำนักศึกษา และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในสำนักศึกษาได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรสอดคล้องกันและเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของสำนักศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และ สำนักศึกษาจะต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสำนักศึกษาและให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัย ประเทศและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
7. หลักการอุดมศึกษา
8. ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง (พ.ศ. 2548-2550) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ
- 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนาดุลยศัพท์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักศึกษามีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ ดังนั้นในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนาดุลยศัพท์และแผนการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสำนักศึกษา จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนาดุลยศัพท์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของสำนักศึกษา หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ยุทธศาสตร์ของชาติในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)
2. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับสำนักศึกษาและต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำสำนักศึกษา
3. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ (goal) เป้าหมาย (target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
4. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. ปรัชญาหรือปณิธานของสำนักวิชา
2. แผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสำนักวิชา
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสำนักวิชามีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสำนักวิชา
4. รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของสำนักวิชา หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักวิชา
7. เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นว่า สำนักวิชามีการรายงานการดำเนินงานตัวบ่งชี้ที่ต่อผู้บริหารระดับสำนักวิชาและต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำสำนักวิชา
8. เอกสารการวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกันและกันและสอดคล้องกับภารกิจหลักของสำนักวิชา ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและคณะกรรมการประจำสำนักวิชา
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของสำนักวิชา โดยประเด็นของการประเมินผล ได้แก่ ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านงานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่กำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณเป้าหมายในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี
 - 2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ
 - 2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล
 - 2.3 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของสำนักวิชา

หมายเหตุ การคิดร้อยละตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60-74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75-89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90-100

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

หลักการ

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้

- จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
- 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
 - 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม
 - 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
 - 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ
 - 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
 - 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

- 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
- 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต
- 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ
- 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสำนักวิชา ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำนักศึกษามีระบบและกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสำนักวิชา ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมส่วนรวม ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของสำนักวิชา
2. สำนักศึกษามีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้ อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. สำนักวิชาจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์หลักสูตร การบริหารกิจการของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและพัฒนาหลักสูตร การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร
4. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่าง ๆ ประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้ เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารกิจการหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสาร หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสำนักศึกษามีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบและกลไกในการพัฒนาบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความต้องการของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการมีงานทำและการทำงานตรงสาขาของบัณฑิต

3. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตร ใน 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร
2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต
3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา
5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรและหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร
6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด¹

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

¹ การนับจำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก) และปริญญาเอก) หากหลักสูตรระดับปริญญาโทใด ๆ เปิดสอนทั้ง แผน ก และแผน ข ให้นับเฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาโทที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนใน แผน ก เท่านั้น หากหลักสูตรดังกล่าวมีแต่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ข จะไม่นับ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจน การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรคินิยม (Constructivism) การสอนแบบเอส ไอ พี การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self - Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work – Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research – Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกลึกทางปัญญา (Crystal – Based Approach)
2. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และระหว่างนักศึกษา กับนักศึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น
3. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียน และหรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียน และหรือด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล และหรือด้านอื่น ๆ
4. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ งบประมาณสนับสนุน ตารางการเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน
3. แฟ้มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษาตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
5. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนาหรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมงภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่าย คอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น
6. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน
7. ผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร
2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน
5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร

6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สำนักวิชาจึงควรให้บุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยจัดโครงการและกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ช่วยในการเรียนการสอน และการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. แสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำนักวิชา
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงานและการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก
2. แผนการสอนที่ระบุการมีส่วนร่วมสนับสนุนของบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก
3. รายละเอียดการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือกิจกรรมในข้อ 1

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร
3. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตรโดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก
4. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกสำนักวิชาทุกหลักสูตร
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา และลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้ด้วย สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี

การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางดังกล่าวประกอบด้วยสองส่วนคือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล¹ (International Standard Classification of Education : ISCED)

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

ตาราง : ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTESระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

กลุ่มสาขาวิชา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวน อาจารย์ประจำ
เกษตรศาสตร์ (สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร)	2	20 : 1

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร)	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สำหรับเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในระดับสถาบันให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของสำนักวิชา(เป็นเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของสถาบัน โดยถ่วงน้ำหนักด้วยเกณฑ์จำนวน FTES ของแต่ละสาขา)	$= \frac{\text{(เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาวิชา)} \times \text{(FTES ของกลุ่มสาขาที่ 1)} + \text{(เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 2)} \times \text{(FTES ของกลุ่มสาขาที่ 2)} + \text{(เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ของกลุ่มสาขาที่...n)} \times \text{(FTES ของกลุ่มสาขาที่...n)}}{\text{ผลรวมของ FTES ทุกกลุ่มสาขาวิชาของสำนักวิชา}}$
--	---

หมายเหตุ :

การหาค่าร้อยละของความแตกต่างระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบันกับเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยที่คำนวณข้างต้น

ร้อยละของความแตกต่าง =	$\frac{\text{จำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสำนักวิชา} - \text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}}{\text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}} \times 100$
------------------------	--

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq +10\%$ หรือ $\leq -10\%$ ของเกณฑ์มาตรฐาน	6 – 9.99 % และ -6 – (-9.99)% ของเกณฑ์มาตรฐาน	(-5.99) -5.99 % ของเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสำนักวิชาในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์จึงต้องมีความเหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของสำนักวิชา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 1 - 39 หรือ วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 แต่ วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5 หรือ 1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสำนักวิชาทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสำนักวิชา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1 – 44</p> <p>หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 45 - 69 แต่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 30</p>	<p>1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 45 – 69 และ</p> <p>2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 30</p> <p>หรือ</p> <p>1. . ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 70 และ</p> <p>2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 30</p>	<p>1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 70 และ</p> <p>2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 30</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักวิชาพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งกำหนดกลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้งมีมาตรการในการให้คุณให้โทษกับผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับสำนักวิชา
2. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำสำนักวิชาหรือที่ประชุมคณบดี
3. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์สำนักวิชาทราบโดยทั่วกัน
4. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
5. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสำนักวิชา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสำนักวิชาตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ กระบวนการติดตามประเมินผลและมาตรการสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. สำนักวิชามีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิด

จรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ ๆ แบบฝึก สื่ออุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำนักวิชาพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอน
2. สำนักวิชาวางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนา นวัตกรรมใหม่ ๆ ตลอดเวลา
3. สำนักวิชาจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. สำนักวิชาส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้ง ภายในและภายนอกสำนักวิชา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสำนักวิชา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสำนักวิชา ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริม กระบวนการติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากร สนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงาน เครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

4. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีและ พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

5. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การ จัดการเรียนการสอนแบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (misconceptions) ในรายวิชาต่างๆ การพัฒนารูปแบบการสอนแบบโมดูล การสอนแบบ problem-based learning แบบ research-based learning

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

2. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้านการเรียนการสอน

3. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมการ การศึกษา

4. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

5. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอก สำนักรวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพ
อิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดเจน อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ความเชี่ยวชาญ และทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของสำนักวิชาบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร รวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง อาทิ :
เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

- จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มต้นหรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบการ
- ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 59	ร้อยละ 60 – ร้อยละ 79	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ การได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 2.9

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 74 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ 75 – ร้อยละ 99 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ 100 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติหลัก 3 ด้านที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพโดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ 1 - 3 ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 -2.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้าน สิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับล้วนมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ ความสามารถในเชิงวิชาการและหรือวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป้าหมายสูงสุด คือ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว สำนักวิชาพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สมฤทธิ์ผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่องของการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้าน วิชาการวิชาชีพ (รวมถึงรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติที่มีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ทั้งนี้ ให้นำรางวัลที่ได้รับในรอบปีปัจจุบันจากนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบ 5 ปีการศึกษาที่ผ่านมา การนับรางวัลสามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาคาด ปกติและนักศึกษาคาดพิเศษทุกระดับการศึกษา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลาย สถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษา หรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง

หมายเหตุ : การคิดค่าร้อยละของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน}}{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

- ส่วนเกณฑ์คะแนน 3 ข้อ 2 คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์ในปีการศึกษาปัจจุบัน}}{\text{จำนวนนักศึกษบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030 และ 2. นักศึกษบัณฑิตศึกษาและศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.060 <u>หมายเหตุ</u> กรณีได้ตามข้อ 1 แต่ไม่ได้ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 : ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย คือ การฝึกนักวิจัยภายใต้การจัดการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งนี้ โดยทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่รับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมวิจัยของคณาจารย์ ตัวบ่งชี้这不仅นอกจากแสดงถึงการมีส่วนร่วมในงานวิจัยของอาจารย์ประจำแล้ว ยังแสดงถึงการบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยซึ่งเป็นวิธีการฝึกฝนนักวิจัยรุ่นใหม่อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาทั้งหมดที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ รวมทุกหลักสูตร โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง

2. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรของสำนักวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 50 – ร้อยละ 69	ร้อยละ 70 – ร้อยละ 89	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 90

ตัวบ่งชี้ที่ 2.14 : ร้อยละการฟื้นสถานภาพของนักศึกษาต่อรุ่น

- ก. ระดับปริญญาตรี
- ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : จำนวนนักศึกษาที่ฟื้นสถานภาพนักศึกษานับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนถึงสิ้นภาค 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อดูถึงประสิทธิผลในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิชาการที่ทางสำนักวิชาให้กับนักศึกษา และอาจชี้ถึงคุณภาพการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. จำนวนนักศึกษาที่ฟื้นสถานภาพนักศึกษานับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนถึงสิ้นภาค 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา
2. จำนวนนักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา

หมายเหตุ :

การคิดร้อยละของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่ฟื้นสถานภาพนักศึกษานับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนถึงสิ้นภาค 3 ในปีที่ทำการประกันคุณภาพการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา}} \times 100$$

นักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา = นักศึกษาแรกเข้าของสาขาวิชา + นักศึกษาย้ายเข้า - นักศึกษาโอนออก
ณ ภาคการศึกษาที่นักศึกษารุ่นปีการศึกษานั้น ๆ จบการศึกษา

เช่น ทำการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2550 ใช้ นักศึกษาปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2547 ที่ฟื้นสถานภาพนับตั้งแต่แรกเข้าสาขาวิชาจนสิ้นภาค 3/2550

ระดับบัณฑิตศึกษา การนับจำนวนนักศึกษาฟื้นสถานภาพ ให้นับย้อนหลังตามระยะเวลาศึกษาตามเกณฑ์ สกอ. ในแต่ละระดับ คือ

- ระดับปริญญาโท 5 ปี
- ระดับปริญญาเอก 6 ปี

เกณฑ์การประเมิน :

ก. ระดับปริญญาตรี

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30	ร้อยละ 10 - ร้อยละ 29	น้อยกว่าร้อยละ 10

ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30	ร้อยละ 10 - ร้อยละ 29	น้อยกว่าร้อยละ 10

ตัวบ่งชี้ที่ 2.15 : ร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรต่อรุ่น

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในภาคการศึกษาที่ 3 ในปีที่ทำกาการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อดูถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชา และประสิทธิผลของการสนับสนุนนักศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. จำนวนนักศึกษารุ่นที่สำเร็จการศึกษาภายในภาคการศึกษาที่ 3 ในปีที่ทำกาการประกันคุณภาพการศึกษา
2. จำนวนนักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา

หมายเหตุ :

การคิดร้อยละของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษารุ่นที่สำเร็จการศึกษาภายในภาคการศึกษาที่ 3 ในปีที่ทำกาการประกันคุณภาพการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา}} \times 100$$

นักศึกษาสุทธิของสาขาวิชา = นักศึกษาแรกเข้าของสาขาวิชา + นักศึกษาย้ายเข้า - นักศึกษาโอนออก
ณ ภาคการศึกษาที่นักศึกษารุ่นปีการศึกษานั้น ๆ จบการศึกษา

เช่น ทำกาการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2549 ใช้นักศึกษา ปริญญาตรี รุ่นปีการศึกษา 2546 ที่สำเร็จการศึกษา นับจนถึงสิ้นภาค 3/2549

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
น้อยกว่าร้อยละ 40	ร้อยละ 40 - ร้อยละ 69	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70

ตัวบ่งชี้ที่ 2.16 : คะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา

ก. ระดับปริญญาตรี

ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ค่าเฉลี่ยเต็มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษา โดยเฉลี่ยจากเต็มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่อปีของนักศึกษาทุกคน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา เพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิผลการเรียนของนักศึกษา ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผลรวมเต็มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักศึกษาทุกคน
2. จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

หมายเหตุ :

การคิดสัดส่วนของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{ผลรวมเต็มระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนักศึกษาทุกคน}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ก. ระดับปริญญาตรี

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ต่ำกว่า 2.25	2.25 - 2.75	สูงกว่า 2.75

ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ต่ำกว่า 3.25	3.25 - 3.75	สูงกว่า 3.75

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
- 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า สถาบันต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่ (1) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ (2) การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร (3) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา (4) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (5) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำรวจความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของนักศึกษาปีที่ 1
2. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียน เป็นต้น
3. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อมในสถาบัน สภาพห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น
4. จัดบริการด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
5. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งทุนการศึกษาต่อ เป็นต้น
6. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. ประเมินคุณภาพของการให้บริการเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนาการบริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน 5 เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้อบรม บริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษา บริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
3. หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ website ของสถาบัน
4. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเข้าห้องสมุด หรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
5. หลักฐานโครงการความร่วมมือของสถาบันกับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
6. ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะและสถาบัน
7. รายชื่อหน่วยบริการและโครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้อบรมของนักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) ความรู้ (2) ทักษะการคิด (3) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (4) ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ (5) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา
2. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้
 - 2.1 กิจกรรมวิชาการ
 - 2.2 กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
 - 2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม
 - 2.4 กิจกรรมนันทนาการ
 - 2.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการ โดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่า สถาบันมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

1. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
2. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา
4. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของสถาบันเกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของสถาบัน
5. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
6. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษา
7. เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
2. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้
 - กิจกรรมวิชาการ
 - กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม
 - กิจกรรมนันทนาการ
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญสามประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 2. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
 4. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
 5. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

ตัวบ่งชี้

- 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสำนักวิชา จำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
- 4.6 จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ยอมรับได้ในศาสตร์นั้น ๆ และมี peer review ต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักวิชาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นสำนักวิชา เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน และใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้ำค้ำ ्ह่องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
4. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัย กับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน
5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานวิจัยของสำนักวิชาและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของสำนักวิชา ตลอดจนระเบียบข้อบังคับมาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่นๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่นๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของสำนักวิชาและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชนและภาคอุตสาหกรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วังการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพ เชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษา และชุมชนภายนอกสถาบัน
4. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่ นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสำนักวิชา มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์รวมสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของสำนักวิชา
3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการ และการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

3. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างสำนักวิชาหรือคณาจารย์กับองค์กรภายนอกสถาบัน
5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาสำนักวิชา
6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สำนักวิชาสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ในวงวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์
8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่าง ๆ
9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สำนักวิชาสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา
10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่สำนักวิชามีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
4. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างคณาจารย์กับองค์กรภายนอกสถาบันเพื่อนำผลงานไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่คณาจารย์เจ้าของผลงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก
สำนักวิชาต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งที่สถาบันจัดสรรให้เองและที่ได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจารย์รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับรวมนักวิจัย และไม่รวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากสถาบัน และจากแหล่งทุนต่าง ๆ ภายนอกสถาบัน ดังนี้

2.1 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้นับเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

2.2 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- หน่วยงานภาคเอกชน
- แหล่งอื่น ๆ

หมายเหตุ :

1. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้คิดตามปีงบประมาณ
2. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
3. กรณีโครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1 - 54,999.- บาท	55,000.-บาท – 79,999.- บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 80,000.-บาท

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา¹ หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลิตภาพของสถาบันอุดมศึกษา เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา จะช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่องมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
2. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว
3. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceeding)
4. การรายงานข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้
 - ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
 - ชื่อบทความและเลขหน้า
 - ชื่อผู้เขียน
5. การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดยไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่นับรวมการจดลิขสิทธิ์และการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 29	ร้อยละ 30 – ร้อยละ 39	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40

¹ ทรัพย์สินทางปัญญา หมายรวมถึง สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สำนักวิชาการสร้างขึ้นมีหลายช่องทาง เริ่มตั้งแต่การเผยแพร่ในระดับสถาบัน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สำนักวิชาการส่งเสริมให้ผลงานวิจัยของสำนักวิชาการได้มีโอกาสเผยแพร่ในระบบสากลที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น และการได้รับการอ้างอิงในระบบสากลดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติจะสะท้อนคุณภาพของผลงานวิจัย รวมทั้งเป็นการขยายฐานการเผยแพร่ได้กว้างขวางขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมดรวมผู้ที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน referred journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยสามารถนับผลงานของนักวิจัยและผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

หมายเหตุ :

1. การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน referred journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม
2. บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “research article” “letter” และ “review”

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 14	ร้อยละ 15 - ร้อยละ 19	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20

ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 : จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ยอมรับได้ในศาสตร์นั้น ๆ และมี peer review ต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารที่ยอมรับได้ในศาสตร์นั้น ๆ และมี peer review ต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

peer review หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความของผู้ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนั้น ๆ แต่ไม่ได้สอนในสถาบันของผู้ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง
2. จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารที่เป็นที่ยอมรับได้ในศาสตร์นั้น ๆ และมี peer review

หมายเหตุ :

การคิดสัดส่วนของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารที่เป็นที่ยอมรับ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
น้อยกว่า 0.25 เรื่อง	0.25 – 0.99 เรื่อง	ตั้งแต่ 1 เรื่อง ขึ้นไป

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การภาครัฐและเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสำนักวิชา
- 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
- 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
- 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมาย
ของสำนักวิชา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบัน
อุดมศึกษา สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนด
เป้าหมายในการให้บริการวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการ
ให้บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุน การปฏิบัติงาน
ตามภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายของ
สำนักวิชา

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำนักวิชาจัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและ
แผนงานด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม
2. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากร
ตามจุดเน้นของสำนักวิชา
3. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการทางวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและ
แผนงาน
4. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของความร่วมมือของสนับสนุนซึ่งกันและกันและบูรณาการ
ระหว่างการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่นๆ ของสำนักวิชา
5. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการทางวิชาการแก่สังคมให้
เกิดประโยชน์ต่อทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของสำนักวิชา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการแก่สังคม
และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของสำนักวิชา ตลอดจน
ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการทางวิชาการแก่สังคม
เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระ
งานด้านการบริการทางวิชาการแก่คณาจารย์และบุคลากร
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการทางวิชาการ
5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการทางวิชาการแก่สังคม

6. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการทางวิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิ์ผลของการเชื่อมโยงการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการแก่สังคม
2. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมตามแผนที่กำหนด
3. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคม
6. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของสำนักวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสำนักวิชา เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินงานตามภาระงานที่สำนักวิชากำหนด โดยสำนักวิชาสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ จัดทำกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการ และมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมจะหมายความถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษาหรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษา โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรึกษาหรือกรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้น ตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - ร้อยละ 14	ร้อยละ 15 - ร้อยละ 24	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 25

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 : ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ การนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพให้นับเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจนให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้ แต่ทั้งนี้ทุกกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา กลุ่มเข้ารับบริการและผลการประเมินกิจกรรม สามารถนับซ้ำได้ ถ้าเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ : การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 – ร้อยละ 19	ร้อยละ 20 – ร้อยละ 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดงรับผิดชอบ ต่อสังคมซึ่งถือเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนอง ดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้ง ประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการสำรวจความ พึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจต่อ บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม และการตอบสนองต่อ ความต้องการของสังคม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ทั้งนี้ ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบันอุดมศึกษาโดย สำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้นี้ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ใช้ผลสำรวจของสถาบัน)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 65 - ร้อยละ 74	ร้อยละ 75 - ร้อยละ 84	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 85

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากล อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ตัวบ่งชี้

จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักวิชาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการ ปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติงานภายในและภายนอก ตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำนักวิชามีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริม การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและแผนงานด้าน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. สำนักวิชามีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรคงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม
3. สำนักวิชามีการสนับสนุนงบประมาณ การจัดหาแหล่งทุนเพื่อการดำเนินงาน ด้านศิลปวัฒนธรรม
4. สำนักวิชามีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. สำนักวิชามีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. สำนักวิชามีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของ สำนักวิชาและหลักฐานการดำเนินงานตาม แผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสำนักวิชา ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่ง แต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูลและหลักฐาน การจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและ งานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

เอกสารหลักฐานความร่วมมือและการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
 หลักฐานการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้าน
 ศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
2. มีการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับแผนงาน และมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรม ประชุม เสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
5. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สำนักวิชาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการประจำสำนักวิชาทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสำนักวิชาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบันอุดมศึกษาจะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 7.1 คณะกรรมการประจำสำนักวิชาใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ และสามารถผลักดันสำนักวิชาให้แข่งขันได้ในระดับสากล
- 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสำนักวิชา
- 7.3 มีการพัฒนาสำนักวิชาสู่องค์กรเรียนรู้
- 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
- 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย
- 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสำนักวิชา
- 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ
- 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา
- 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : คณะกรรมการประจำสำนักวิชาใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ และสามารถผลักดันสำนักวิชาให้แข่งขันได้ในระดับสากล

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของสถานศึกษาจะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีคณะกรรมการประจำสำนักวิชาที่รับผิดชอบ ให้ความสำคัญ และโปร่งใส ติดตามกำกับดูแลสำนักวิชาอย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบายของสำนักวิชา ดูแลติดตามกำกับดำเนินงานของสำนักวิชา มีการประชุมคณะกรรมการประจำสำนักวิชาอย่างสม่ำเสมอพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่สำนักวิชานำเสนอ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. คณะกรรมการประจำสำนักวิชากำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสำนักวิชาร่วมกับหน่วยงานในสำนักวิชา
2. คณะกรรมการประจำสำนักวิชาติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของสำนักวิชาอย่างครบถ้วน
3. มีการประชุมคณะกรรมการประจำสำนักวิชาอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผนในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องส่งเอกสารให้คณะกรรมการประจำสำนักวิชาอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. มีการประเมินงานของคณบดีหรือผู้บริหาร โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันได้ล่วงหน้า
5. คณะกรรมการประจำสำนักวิชาบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา และเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนการประชุม รายงานการประชุม และเอกสารประกอบการประชุม คณะกรรมการประจำสำนักวิชา
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคณะกรรมการประจำสำนักวิชามีการบริหารจัดการ

ประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ระยะเวลาของจำนวนครั้งและระยะเวลาของการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการ คณะกรรมการประจำสำนักวิชา

3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสำนักวิชามีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ตลอดจนการเปิดเผยผลการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำสำนักวิชาต่อสาธารณชน เป็นต้น

4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสำนักวิชามีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสำนักวิชาและผู้บริหารสำนักวิชา เช่น เกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสำนักวิชา รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารสำนักวิชา

5. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการประจำสำนักวิชา และสำนักวิชาในการพัฒนายุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนพัฒนาสำนักวิชาสู่ความเป็นเลิศและการแข่งขันได้

6. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของคณะกรรมการประจำสำนักวิชา ไปสู่สำนักวิชา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. คณะกรรมการประจำสำนักวิชา มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และนโยบายของสำนักวิชา
2. คณะกรรมการประจำสำนักวิชา มีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสำนักวิชา มากกว่าปีละ 2 ครั้ง
3. มีการประชุมคณะกรรมการประจำสำนักวิชา อย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผนในการประชุมแต่ละครั้ง มีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้คณะกรรมการประจำสำนักวิชาอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. คณะกรรมการประจำสำนักวิชา จัดให้มีการประเมินผลงานของคณบดีหรือผู้บริหารตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. คณะกรรมการประจำสำนักวิชา มีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสำนักวิชา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสำนักวิชาคือผู้บริหารทุกระดับของสำนักวิชานั้น ๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสำนักวิชาไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้นักวิชาเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสำนักวิชา
2. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสำนักวิชา นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสำนักวิชา และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคล และทรัพยากรอื่นๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในสำนักวิชาและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจูงใจให้รักสำนักวิชา
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติและมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานและหรือหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของสำนักวิชา และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสำนักวิชา ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสำนักวิชา

เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ
 หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร

4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ
5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ
6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารและการเตรียมผู้บริหารในอนาคต
7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและคณะกรรมการประจำสำนักวิชาที่มีต่อการบริหารงานสำนักวิชาของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสำนักวิชาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสำนักวิชา
4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน และดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.3 : มีการพัฒนาสำนักวิชาสู่องค์กรเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนวปฏิบัติปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

แนวทางปฏิบัติที่ดี

1. สำนักวิชามีการจัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสำนักวิชารับทราบและเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง
2. สำนักวิชามีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผนและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง
3. สำนักวิชามีระบบและกลไกในการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของสำนักวิชา
4. สำนักวิชามีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สำนักวิชาและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสำนักวิชา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านการจัดการความรู้ของสำนักวิชา ตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการความรู้ของสำนักวิชา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน เอกสารและสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ
4. จำนวนบุคลากรและหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
5. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้
6. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ของสำนักวิชา
7. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของสำนักวิชา เช่น จำนวนรางวัลต่าง ๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิภาพผลของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสำนักวิชาการรับทราบ
2. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
3. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ร้อยละ 100
4. มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและบำรุงรักษา
ไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้าสถานศึกษามีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงาน องค์กรมีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะบำรุงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนา และรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของสำนักวิชา)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความสามารถตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูงให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของสำนักวิชาและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน
5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักวิชา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักวิชา ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักวิชา เช่น หลักเกณฑ์ การรับเข้า สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักวิชา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบหลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของสำนักวิชา สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ
5. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท
6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากร
7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับและนำผลการประเมินไปปรับปรุง
9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ และนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรม ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ

3. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้อุดดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ ควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบายและการวางแผนระดับสำนักวิชาเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสำนักวิชา เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้ มีระบบป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศ มีระบบสำรองและกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผนจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
4. รายงานการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
5. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
6. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของสำนักวิชาผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 : ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม
ในการพัฒนาสำนักวิชา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่สำนักวิชาเปิดโอกาสให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินกิจการของสำนักวิชาใน
ทางตรงหรือทางอ้อม การที่สำนักวิชาจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน
ร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่สำนักวิชามีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมี
ส่วนร่วม ที่มีการประยุกต์ใช้ ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทาง
ในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของ
สำนักวิชาอย่างสม่ำเสมอ
3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการ
ปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของสำนักวิชา เพื่อตอบสนอง
ความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วม
ในกระบวนการของสำนักวิชา โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อร่วมกำหนด
ทิศทางนโยบายของสำนักวิชา การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพ
ชีวิตของประชาชน
5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็น
รูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการ
ดำเนินงานและผลสำเร็จในการทำงานของสำนักวิชา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส
อย่างน้อย 5 ช่องทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศ เว็บไซต์ การโฆษณา
โลโก้ การจัดนิทรรศการ การแถลงข่าว
2. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทาง
ต่าง ๆ เช่น ตู้รับฟังความคิดเห็น ศูนย์ข้อมูล ห้องสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ปณ. เพื่อรับเรื่อง
ร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด

3. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้
 - 3.1 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น
 - 3.2 มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
 - 3.3 มีบันทึกข้อความ หรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่แสดงว่ามีการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไปกำหนดแนวทางหรือแผนการบริหารงาน
4. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้
 - 4.1 คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน
 - 4.2 รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
 - 4.3 รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน
 - 4.4 การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ระหว่างสำนักวิชาที่ปรึกษาภาคประชาชน
5. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้
 - 5.1 ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน
 - 5.2 กิจกรรมหรือแผนงานหรือโครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน
 - 5.3 รายงานผลการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ นิทรรศการ
2. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผยและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วอย่างน้อย 3 ช่องทาง
3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักวิชาพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสำนักวิชาและความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่าง ๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง สำนักวิชา และประเทศชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อาจารย์ประจำให้นำรายนามนักวิจัยและการนับผู้ได้รางวัลสามารถนับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัลและสามารถนับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 - ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1 – ร้อยละ 1.99	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2 และ 2. อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้ที่ได้รับรางวัลในข้อ 1 เป็นรางวัลด้านการวิจัย หมายเหตุ กรณีได้ข้อ 1 แต่ไม่ได้ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 : มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อให้สำนักศึกษามีระบบในการบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า) ให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสำนักศึกษา โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ควรมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสำนักศึกษา
2. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1) ความเสี่ยงด้านงบประมาณ
 - 2) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
 - 3) ความเสี่ยงด้านนโยบาย
 - 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
 - 5) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
3. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากสูงมายังต่ำ เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายองค์กรได้ง่ายขึ้น
4. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4 T เข้ามาช่วย คือ Take : ยอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอน หรือกระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง
5. สามารถบูรณาการความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายใน เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุม หรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาสและผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหาร การศึกษา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา ของสำนักวิชา ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ใน กระบวนการบริหารการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของ ทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ พร้อมเป้าหมายของสำนักวิชา
4. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความ เสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจ สูงสุดของสำนักวิชา รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขั้นตอนหรือ รายละเอียดการดำเนินงานตามแผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการ ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของ สำนักวิชา เอกสารการประเมินผลการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในสำนักวิชา

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหาร ระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสำนักวิชา ร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความ เสี่ยง
2. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายหรือ ความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงาน และจัดลำดับความสำคัญของ ปัจจัยเสี่ยง
3. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดมาตรการหรือ แผนปฏิบัติการในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง
5. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนมีการกำหนด แนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหาร สูงสุดของสำนักวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 : ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่ จัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวบ่งชี้ ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสำนักวิชาไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานและเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคล และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงาน รวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานที่แสดงว่าสำนักวิชาได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผล
และแผนงานการประเมินผลภายในสำนักวิชา
2. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์
3. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับสำนักวิชาหรือเทียบเท่า
4. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายและการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับสำนักวิชากับผู้บริหารระดับสาขาและหน่วยงาน
5. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมาย
6. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตามและประเมินผลที่กำหนดไว้ได้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ
7. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
8. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงานและมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว
9. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในสำนักวิชา
2. มีแผนงานการประเมินผลภายในสำนักวิชา
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสำนักวิชา
4. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับสำนักวิชาหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสำนักวิชา
5. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสำนักวิชาหรือเทียบเท่า
6. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับต่าง ๆ
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
8. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้างความงูใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.10 : ความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบรวมบริการประสานภารกิจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความพึงพอใจของบุคลากรที่มารับบริการ โดยฝ่ายบริหาร ใช้แบบสอบถามถามความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบรวมบริการประสานภารกิจ ในสำนักวิชา และหน่วยงานในสังกัดต่าง ๆ ตามแนวคิดของการบริหารงานแบบรวมบริการ ประสานภารกิจ จากนั้นนำความคิดเห็นมาคิดคะแนนเฉลี่ย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง คือ คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการแบบรวมบริการประสานภารกิจ ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

หมายเหตุ :

การคิดคะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{คะแนนความคิดเห็นของผู้ตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ต่ำกว่า 3.00	3.00 – 3.99	มากกว่าหรือเท่ากับ 4.00

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสำนักวิชาการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของสำนักวิชาการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสำนักวิชาการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สำนักวิชาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสำนักวิชาการศึกษาภายหลังหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติราชการของสถานศึกษาประจำปี
3. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
5. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
6. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
7. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้

- จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
- 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสำนักวิชาการร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบ การเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สำนักวิชาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่น ๆ ที่สำนักวิชาได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่าง ๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติด้านการเงินมาใช้รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของสำนักวิชาในการบริการวิชาการวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมต่อบริการ การสนับสนุนต่อนักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณ รายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือจ่าย สุทธิต่องบประมาณดำเนินการ และต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของสำนักวิชาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักวิชาในทุก ๆ ด้าน ทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริมยุทธศาสตร์ของสำนักวิชาให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ทั้งในส่วนของจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ได้มาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ ตลอดเวลาและสามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหาร และการตัดสินใจ
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของสำนักวิชา สามารถปิดบัญชีได้อย่างน้อยทุก 6 เดือน และเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ในภาพรวมขององค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้คณะกรรมการประจำสำนักวิชา ทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. รายงานทางการเงิน สามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึง

ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของสำนักวิชา

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก เพื่อตรวจ ติดตาม การใช้เงินของทุกหน่วยงานย่อยให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สำนักวิชากำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายในและภายนอกให้คณะผู้บริหารของสำนักวิชา

7. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆจากคณะกรรมการประจำสำนักวิชาเพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงต่อไปนี้ :

1. แผนยุทธศาสตร์สำนักวิชา และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของสำนักวิชา
2. งบประมาณประจำปี ของสำนักวิชา
3. แหล่งของงบประมาณรายได้ จากแหล่งต่างๆ
4. การจัดสรร งบประมาณ ค่าใช้จ่าย ให้กับหน่วยงาน
5. วิธีการใช้เงิน การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้เงินของหน่วยงาน
6. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของสำนักวิชา
7. ฐานข้อมูลทางการเงินของสำนักวิชา
8. รายงานทางการเงินของสำนักวิชา และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ
9. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนผลผลิต
10. รายงานฐานะทางการเงินต่อสภาสำนักวิชาและข้อเสนอแนะจากสภาสำนักวิชา

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักวิชาและมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 : มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสำนักศึกษาร่วมกัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารงานโดยการบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกสำนักศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสำนักศึกษาร่วมกันของสำนักศึกษา พร้อมเป้าหมายและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสำนักศึกษาร่วมกันของสำนักศึกษา ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสำนักศึกษา

ร่วมกันของสำนักศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันของสำนักศึกษา ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. สำนักศึกษากำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสำนักศึกษารวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. สำนักศึกษากำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร
3. สำนักศึกษาจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งสำนักศึกษาและสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว
4. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของสำนักศึกษา
2. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสำนักศึกษา
3. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นในสำนักศึกษา
4. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นนอกสำนักศึกษา
5. มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสำนักวิชา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสำนักวิชา

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ตัวบ่งชี้

จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
- 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
- 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยและของสำนักวิชาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งสำนักวิชาต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสำนักวิชาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสำนักวิชาและหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสำนักวิชาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำนักวิชาจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสำนักวิชา
2. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสำนักวิชา โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับการประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ
3. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ทั้งการตรวจติดตามการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร
4. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบฐานข้อมูล และมีการส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักวิชาและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง โดยการสนับสนุนจากคณะกรรมการประจำสำนักวิชาและผู้บริหารทุกระดับ
2. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของสำนักวิชา ตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของสำนักวิชา ฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคมข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน กระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของสำนักวิชา

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสำนักวิชา
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการประกันคุณภาพประจำสำนักวิชา และนโยบายผู้บริหารสูงสุดของสำนักวิชา ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกสำนักวิชา
3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปีนับรวมปีที่มีการติดตาม)
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน
6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล สาขาวิชา สำนักวิชา และมหาวิทยาลัย
7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสำนักวิชา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้นทั้งในระดับสำนักวิชา และหน่วยงานย่อย ตลอดจนถึงในองค์การนักศึกษา ทั้งนี้ โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างบุคคลและหน่วยงานตลอดจนมีนวัตกรรม หรือมีแบบอย่างที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ :

1. รายงานการตรวจติดตามภายในสำนักวิชาทุกระดับ
2. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
3. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สำนักวิชาพัฒนาขึ้น หรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนจนผลการพัฒนาหรือมูลค่าเพิ่ม (value added) จากการประกันคุณภาพภายใน
5. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนาสำนักวิชาและบุคลากร
6. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตคุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสำนักวิชา

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนักวิชา และมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
2. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสำนักวิชา

3. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด
4. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
5. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสำนักวิชาอื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก
